

KLIMATY

Nr 106/06 marca 2011 ISSN 2080-0010
Dziewiąta Niedziela Zwykła

ŚW. ANNY



LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Pwt 11,18.26–28

Dwie postawy wobec prawa Bożego

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa

Mojżesz powiedział do ludu:

„Weźcie sobie te moje słowa do serca i do duszy. Przywiążcie je sobie jako znak na rękę. Niech one wam będą ozdobą między oczami.

Widzicie, ja kładę dziś przed wami błogosławieństwo albo przekleństwo. Błogosławieństwo, jeśli usłuchacie poleceń waszego Pana Boga, które ja wam dzisiaj daję; przekleństwo, jeśli nie usłuchacie poleceń waszego Pana Boga, jeśli odstąpicie od drogi, którą ja wam dzisiaj wskazuję, a pójdziecie za bogami obcymi, których nie znacie”.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 31,2–3ab.3bc–4.17 i 25

Bądź dla mnie, Panie, skałą ocalenia.

Panie, do Ciebie się uciekam:
niech nigdy nie doznam zawodu,
wybaw mnie w sprawiedliwości Twojej!
Nakłoń ku mnie Twe ucho,
pośpiesz, aby mnie ocalić!

Bądź dla mnie skałą schronienia,
warownią, która ocala.

Ty bowiem jesteś moją skałą i twierdzą,
kieruj mną i prowadź przez
wzgląd na swe imię.

Niech Twoje oblicze zajaśnieje
nad Twym sługą:
wybaw mnie w swym miłosierdziu.
Bądźcie dzielni i mężnego serca,
wszyscy, którzy ufacie Panu.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 3,21–25a.28

Człowiek osiąga usprawiedliwienie przez wiarę

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła
do Rzymian

Bracia:

Teraz jawną się stała sprawiedliwość Boża
niezależna od Prawa, poświadczana przez
Prawo i Proroków.

Jest to sprawiedliwość Boża przez wiarę w
Jezusa Chrystusa dla wszystkich, którzy

komentarz

Po przeczytaniu fragmentu Ewangelii o domu zbudowanym na mocnym fundamencie i o innym, zbudowanym na piasku, doskonale zdajemy sobie sprawę, że Jezusowi nie chodziło o przekazanie wiedzy o podstawowych zasadach budowania. Dom jest tylko obrazem, mającym za zadanie ukazać nam zasadniczą prawdę o życiu.

„Nie każdy, który Mi mówi: «Panie, Panie», wejdzie do królestwa niebieskiego.” Zbyt wiele jest w naszym życiu deklaracji bez pokrycia i niespełnionych obietnic – „słów rzucanych na wiatr”. Zarówno w życiu rodzinnym, jak i społecznym. To, czego wymaga od nas Chrystus, to wypełnianie woli Ojca. Jeżeli nazywamy się uczniami Chrystusa to powinniśmy żyć tak, jak wymaga tego od nas nasz Pan i Zbawiciel. On sam przyszedł na ziemię, aby nas zbawić wypełniając do końca wolę swojego i naszego Ojca.

ks. Waldemar R. Macko



wierzą. Bo nie ma tu różnicy: wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej, a dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski, przez odkupienie, które jest w Chrystusie Jezusie. Jego to ustanowił Bóg narzędziem prześlania przez wiarę mocą Jego Krwi.

Sądzimy bowiem, że człowiek osiąga usprawiedliwienie przez wiarę, niezależnie od pełnienia nakazów Prawa.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:

Ps 25,4b.5

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Naucz mnie, Boże, chodzić Twoimi ścieżkami,
prowadź mnie w prawdzie, według Twych
pouczeń.

EWANGELIA

Mt 7,21–27

Dom zbudowany na skale i dom zbudowany na piasku

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Nie każdy, który mi mówi: »Panie, Panie«, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Wielu powie mi w owym dniu: »Panie, Panie, czy nie prorokowaliśmy mocą Twego imienia i nie wyrzucaliśmy złych duchów mocą Twego imienia, i nie czyniliśmy wielu cudów mocą Twego imienia?«. Wtedy oświadczę im: »Nigdy was nie znałem. Odejdźcie ode Mnie wy, którzy czynicie nieprawość«. Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroptym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a wielki był jego upadek”.

Oto słowo Pańskie.

STARY TESTAMENT

część 8

Od czasów Mojżesza i Jozuego minęło około 200 lat, nim Izraelici na dobre osiedli w Ziemi Obiecanej. W tym czasie każde z dwunastu pokoleń wzięło w posiadanie własny dział Kanaanu, a wędrowny niegdyś lud porzucił w końcu życie pasterskie, zaczął budować domy i uprawiać ziemię. Przez pierwsze dwa stulecia, zwane okresem Sędziów, izraelskie plemiona żyły w luźnej konfederacji i musiały samodzielnie odpierać grożące im niebezpieczeństwa. Księga Sędziów opisuje zaledwie kilka epizodów z nieustannych wojen, jakie poszczególne plemiona staczały ze swoimi wrogami. Choć Izraelici nie mieli wówczas wspólnej organizacji państwowej, łączyła ich religia i więzy wspólnego przymierza zawartego z Bogiem. Układ plemienny utrzymał się aż do połowy XI w. p.n.e., kiedy nad całym Kanaanem zawiązała groźba obcego najazdu.

Filistyni pojawili się w Palestynie na początku XII w. p.n.e. Po opanowaniu południowej części wybrzeża i zajęciu pięciu najważniejszych miast i portów – Gazy, Aszkelonu, Aszdodu, Ekronu i Gad – przybysze zza morza skierowali się w głąb kraju i zagrozili osadnikom z żyznych dolin Kanaanu. Rozbici na plemiona Izraelici nie mieli większych szans na zwycięstwo w walce z wojowniczym ludem. Aby odeprzeć nieuchronny najazd, musieli połączyć swoje siły. Nie wystarczyło już „pospolite ruszenie”, potrzebna była dobrze zorganizowana armia.

Dotąd Bóg rządził Izraelem za pośrednictwem swoich proroków, którzy w chwilach zagrożenia obejmowali w Jego imieniu przywództwo nad konfederacją, jako tzw. sędziowie. Inaczej niż królowie okolicznych państw sędziowie Izraela nie odbierali od ludu czci boskiej, gdyż klóciłoby się to z wiarą w jedynego Boga. Nadeszły jednak ciężkie czasy i Izrael rze-

czywiście potrzebował silnego przywódcy. Gdzieś w połowie XI w. p.n.e. potomkowie Jakuba postanowili zjednoczyć się i poprosili proroka Jahwe o wyznaczenie im króla. Wszchemogący przystał na wolę swojego ludu, pod jednym wszak warunkiem: zarezerwował sobie prawo wybierania królów. Znakiem wybrania miało być namaszczenie przez proroka. Na pierwszego pomażańca (tak nazywała się osoba naznaczona Bożym błogosławieństwem) Bóg obrał Saula z pokolenia Beniamina, najmniejszego spośród plemion Izraela. Około 1020 r. p.Ch. namaścił go z woli Bożej prorok Samuel, dotychczasowy sędzia Narodu Wybranego.

Rządy Saula trwały około 20 lat. Na początku swojego panowania król odniósł szereg zwycięstw w wojnach z Filistynami, Amalekitami i Ammonitami. Wkrótce sprawdziły się jednak obawy Jahwe. Saul wszedł w konflikt z Samuelem i okazał się nieposłuszny Bogu. Najpierw utracił Jego przychylność i błogosławieństwo, a gdy zabrakło mu pokory, aby ustąpić z tronu, Bóg ukarał go obłędem. Samuel wyruszył więc na poszukiwanie nowego króla. Udał się do Betlejem i tam potajemnie namaścił najmłodszego spośród synów Jessego. Mały chłopiec miał na imię Dawid i paść jeszcze trzody swego ojca. Miał wielki talent do gry na cytrze, a że muzyka i śpiew zdawały się koić smutki dotkniętego obłędem Saula, chłopiec wkrótce trafił na dwór, gdzie został królewskim grajkiem.

Pewnego dnia, gdy wojska Saula szykowały się do kolejnej bitwy z Filistynami, z obozu wroga wystąpił potężny wojownik imieniem Goliat i krzyknął do Izraelitów: „Wybierzcie spośród siebie człowieka, który by przeciwko mnie wystąpił. Jeżeli zdoła ze mną walczyć i pokona mnie, staniemy się waszymi niewolnikami, jeżeli zaś ja zdołam go zwyciężyć, wy będziecie naszymi niewolnikami i służyć nam będzie-

cie”. Na odwagę zebrał się jedynie mały Dawid. Naprzeciw zakutego w zbroję olbrzyma Goliata stanął mały, rudowłosy chłopiec o błękitnych oczach. W dłoni, zamiast miecza, dzierżył procę, którą zwykł odpędzać dziką zwierzynę od swojej trzody. Gdy rozpoczął się pojedynek, „sięgnął Dawid do torby pasterskiej i wyjąwszy z niej kamień, wypuścił go z procy, trafiając Filistyna w czoło tak, że kamień utkwiał w czole i Filistyn upadł twarzą na ziemię”. Potem podszedł do nieprzytomnego olbrzyma i jego własnym mieczem odciął mu głowę. Ujrawszy śmierć Goliata, Filistyni w przerażeniu rzucili się do ucieczki. Izraelici ruszyli w pościg i roznegli swoich przeciwników. Saul, w dowód uznania, postawił młodszego Dawida na czele swojego wojska.

Po tym wspaniałym zwycięstwie lud zaczął wielbić Dawida bardziej niż Saula. Król stał się zazdrosny i zaczął obawiać się młodego rywala, gdyż widział, że Bóg, któremu wypowiedział posłuszeństwo, był teraz po stronie Dawida. W obawie o życie młodzieniec musiał opuścić dwór i ukryć się na południu kraju. U schyłku panowania Saula ciągle potyczki z Filistynami zaprowadziły Izrael na skraj przepaści. Po sromotnej klęsce na wzgórzach Gilboa zrozpaczony Saul odebrał sobie życie, rzucając się na swój miecz.

Gdy syn i nieudolny następca Saula, Iszbaal, po krótkim panowaniu zginął z ręki siepaczy, starsi wszystkich pokoleń przyszli do Hebronu, skąd Dawid rządził podległą mu wówczas Judą i oświadczyli: „Oto myśmy kości twoje i ciało. Już dawno, gdy Saul był królem nad nami, tyś odbywał wyprawy na czele Izraela. I Pan rzekł do ciebie: <Ty będziesz paść mój lud – Izraela, i ty będziesz wodzem nad Izraelem>”.

Około roku 1000 p.Ch. Dawid został namaszczony na króla całego Izraela. Miał wówczas trzydzieści lat.

Cdn.

Opracowali: K. i P. Kruszewscy

*Bóg jest bliżej nas niż o tym myślimy.
Szukamy Go zazwyczaj za daleko.*

Dla kształtowania osobowości człowieka korzystne jest przebijanie się przez ciemności świata.

Chrystus prowadził rzesze ludzkie do nieba przez krzyż - i nasze cierpienie może niekiedy otworzyć niebo wielu ludziom. Krzyż jest dla współczesnego świata wyrzutem sumienia, bo przypomina wywyższenie poniżonego dziś człowieczeństwa. Dlatego obecnie jest tak odrzucany.

Wielka miłość nieustannie przezwycięża człowieka

Chociażbyśmy przegrali życie w oczach świata i świat by się nas wyrzekł, skazując na śmierć jak łotrów na ukrzyżowanie - jest to ocena świata. Pozostaje jeszcze ocena Boga. Bóg przekreśla wyrok świata - "winien jest śmierci" i ogłasza swój Boży wyrok - "dziś jeszcze będziesz ze Mną w raju".

Sytuacja w ówczesnych szkołach była napięta, bo były to carskie szkoły, w których trzeba było mówić po rosyjsku. 9-letni Stefan pokłócił się z nauczycielem i dostał zakaz przychodzenia do szkoły. Od tej pory przez dwa lata uczył się w domu.

Nie wystarczy mieć serce, trzeba mieć ład serca.



Wiera jest koroną godności człowieka.

-Kardynał Stefan Wyszyński

Powrót „Żołnierzy Wyklętych”

W końcu. Po dwudziestu kilku latach doczekali się wreszcie Polacy nowego święta – Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”.

Od tego roku 1 marca będziemy obchodzić i upamiętniać dla przyszłych pokoleń czyny najlepszych synów i córek naszego Narodu – rycerzy XX w.

Dzień ten jest jakże skromnym aktem pamięci o tych, którzy nie ulękli się sowieckiej przemocy i podjęli nierówną walkę o suwerenną Polskę, walkę, która niejednokrotnie skazana była na niepowodzenie. Przez cały okres trwania powstania antykomunistycznego przez powstańcze szeregi przewinęło się tysiące tych, którzy nie pogodzili się z nową okupacją.

Pomysłodawcą i inicjatorem tego święta był prezes Instytutu Pamięci Narodowej – Janusz Kurtyka, który znalazł zrozumienie i poparcie dla tej idei jeszcze u śp. prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Prezydent Lech Kaczyński, oprócz złożenia w sejmie stosownego projektu ustawy, nadał pośmiertnie odznaczenia tym, których III

Rzeczypospolita powinna uhonorować już dwadzieścia lat wcześniej.

W tych dniach prezydent Bronisław Komorowski przekazał te odznaczenia rodzinom poległych i pomordowanych przez sowieckich okupantów i ich miejscowych agentów. Przede wszystkim będą to rodziny członków IV Zarządu Głównego WiN: Łukasza Cieplińskiego, Adama Lazarowicza, Mieczysława Kawalca, Franciszka Błażeja, Józefa Batorego i innych.

Właśnie ten dzień, 1 marca 1951r., kiedy w mokotowskim więzieniu zostali zamordowani członkowie IV Zarządu Głównego Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”, został wybrany dla upamiętnienia walki toczonej przez „żołnierzy wyklętych” i ich ofiary złożonej na rzecz przyszłych pokoleń. Na pamięć i szacunek zasługują również członkowie innych formacji politycznych i zbrojnych, jak chociażby Narodowe Siły Zbrojne, Narodowe Zjednoczenie Wojskowe, Konspiracyjne Wojsko Polskie czy lokalne grupy oporu, których żołnierze byli nazywani bandytami

i faszystami, a ich rodziny prześladowane praktycznie do dnia dzisiejszego.

Postaciami symbolicznymi dla całego okresu powstania, dziś już dobrze znanymi, byli: mjr Zygmunt Szendzielarz „Łupaszka” – dowódca 5. Brygady Wileńskiej, Danuta Siedziakówna „Inka” – urodzona w Narewce, sanitariuszka w brygadzie „Łupaszki”, por. Józef Kuraś „Ogień” – harnaś z Podhala, ppor. Stanisław Marchewka „Ryba” – poległy na Podlasiu w marcu 1957 r., czy Józef Franczak „Laluś” – ostatni „leśny” żołnierz Polskiego Państwa Podziemnego, poległy pod Piaskami na ziemi lubelskiej, w październiku 1963 r.

„Komunizm, który pragnie opanować Polskę, musi zostać zniszczony” – zapewniał por. Józef Kuraś. „My chcemy Polski suwerennej, Polski chrześcijańskiej, Polski – polskiej” – deklarował kpt. Władysław Łukasiuk „Młot”. To idee, które im przyświecały, za które walczyli i za które ginęli. Musimy o nich pamiętać.

Krzysztof Kanabus

Z ŻYCIA SALONIKU WILANOWSKIEGO

Od dzisiejszej niedzieli do końca marca
mamy przyjemność zaprezentować Państwu w dzwonnicy
malarstwo akwarelowe

MARIANA ŻYWCZYKA

architekta z wykształcenia i z wieloletnią praktyką zawodową
na budowach i w biurach projektowych.

Po przejściu w 1992 r. na emeryturę zajął się malarstwem i fotografią.
W przeszłości interesował się również drzeworytem, linorytem, rzeźbą w drewnie i witrażem.
Był uczniem oraz współpracował w projektach takich artystów jak Ludomir Ślędziński, Wiktor Zin, Krystyna Wróblewska i Jadwiga Horodyńska. W Muzeum Szkołańskich w Krakowie pobierał indywidualne nauki z koloru w malarstwie średniowiecznym u Tadeusza Brzozowskiego.

Obecna twórczość akwarelowa jest właśnie efektem zdobytych nauk oraz dzisiejszych zainteresowań.

Od 2008 r. autor jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Edukacji Plastycznej w Kielcach.

Twórca mieszka w Busku-Zdroju.

Bezpośredni kontakt telefoniczny: 41-378 73 16, 692 501 380 lub 784 642 602.

Zadanie 1. Które z poniższych określeń dotyczą ŚRODY PO PIELCOWEJ? Pokoloruj.

ŚRODA POPIELCOWA: ...

... rozpoczyna okres Wielkiego Postu

... to dzień, w którym wszystkich powyżej 14 roku życia obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych

... kończy okres Wielkanocny

... rozpoczyna okres Adwentu

... to dzień, w którym zgodnie z przepisami prawa kanonicznego należy uczestniczyć we Mszy św.

... to dzień, w którym wszystkich powyżej 18 roku życia (do 60r. życia) obowiązuje post ścisły

AUTOR ZADAŃ: MACIEK LICHOTA

Zadanie 2. Uzupełnij zdania:

W Środę Popielcową - obowiązujeod pokarmów mięsnych i post ścisły (trzy posiłki w ciągu dnia, w tym tylko - do syta). Prawem o wstrzemięźliwości są związani wszyscy powyżej 14. roku życia, a prawem o poście - osoby pełnoletnie (czyli -letnie) do rozpoczęcia 60. roku życia.

w i a d o m o ś c i

„Jan Paweł II. Szukałem Was” w kinach

11 marca w kinach całej Polski pojawi się niezwykle film: „Jan Paweł II. Szukałem Was”. Jest to pełnometrażowy dokument o życiu i przesłaniu, jakie pozostawił po sobie Jan Paweł II. Film ukazuje jego wyjątkowe miejsce w historii kościoła i świata oraz to, jak jego niezwykła osobowość, naturalność, otwartość i poczucie humoru łączyły ludzi na wszystkich kontynentach – niezależnie od ich statusu społecznego, wieku, wyznawanych wartości czy religii. W produkcji zostały użyte unikalne materiały archiwalne, pochodzące ze zbiorów m.in. CTV, RAI, LUCE, MEDIASET, Filmoteki Watykańskiej, Filmoteki Narodowej, WFDIF, TVP, Działu Dokumentacji Filmowej UJ, PAP, Episkopatu Polski oraz ze zbiorów prywatnych. Kluczową rolę w obrazie odgrywają ekskluzywnie, nagrane specjalnie na potrzeby filmu, wypowiedzi autorytetów współczesnego świata, którzy wspominają Jana Pawła II. W tej grupie znajdują się m.in. przywódcy państw, wybitni przedstawiciele świata kultury, aktorzy, kreatorzy mody, dziennikarze, ludzie nauki, najważniejsi przedstawiciele światowych religii (m.in. duchowy przywódca Tybetańczyków – Dalajlama XIV, Naczelny Rabin Izraela w latach 1993-2003 – Yisrael Meir Lau czy patriarcha Konstantynopola – Bartłomiej I).

„Jan Paweł II. Szukałem Was...” nie jest ani biografią, ani kolejną kronikarską opowieścią, zachowaną w stylistyce reportażu telewizyjnego, lecz dynamicznym, nowoczesnym filmem posiadającym wszelkie walory artystyczne, na jakie czeka współczesny widz. Obraz został zrealizowany w technice HD, a dźwięk zgrany w systemie Dolby Digital 5.1, co

sprawia, że widzowie mogą w pełni delektować się muzyką, którą specjalnie dla tej produkcji napisał wybitny kompozytor, Michał Lorenc. Ten film to największa produkcja w historii polskiego dokumentu. Blisko cztery lata pracy, 90 dni zdjęciowych, zdjęcia realizowane w 13 krajach (Watykan, Włochy, Izrael, Malta, Polska, Meksyk, Jordania, Boliwia, Zambia, Botswana, Kamerun, Turcja, Maroko), w 120 lokalizacjach, także w bardzo trudno dostępnych, gdzie kamera zazwyczaj nie ma wstępu.

Jan Paweł II - bliski dzieciom

Wydawnictwo PROMYCZEK oraz Fundacja DZIEŁO NOWEGO TYSIĄCLECIA zapraszają wszystkie dzieci oraz organizacje pracujące na rzecz dzieci do udziału w konkursie plastycznym pt.: „Jan Paweł II – bliski dzieciom”. Dla zwycięzcy pielgrzymka do Rzymu na beatyfikację Jana Pawła II. Od strony artystycznej nad konkursem czuwać będzie Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, a od strony duchowej Fundacja Dzieło Nowego Tysiąclecia – organizator Dnia Papieskiego. Współorganizatorami konkursu są: Rodzina Szkół im. Jana Pawła II oraz redakcje czasopism katolickich dla dzieci. Konkurs adresowany jest do uczniów szkół podstawowych z terenu całego kraju. Dowolną techniką plastyczną dzieci samodzielnie przedstawiają Jana Pawła II, jego życie, pielgrzymki, spotkania i nauczanie. Podpisane prace w formacie A3 (297x420 cm) należy przesłać do 21 marca br. na adres: Wydawnictwo Promyczek, Plac Kolegiacki 4, 33-300 Nowy Sącz.

Różaniec dla młodych

Każdy z uczestników Świątowych Dni Młodzieży w Madrycie znajdzie w swoim plecaku różaniec. Jak

Zadanie 3. Napisz, jakie słowa wypowiada kapłan posypując głowy popiołem w Środę Popielcową.



informuje serwis Evangelium-vitae.org, powstają one w niewielkiej fabryce nieopodal Quito, stolicy Ekwadoru. Grupa 150 pracowników, w większości matek rodzin o kiepskich dochodach, realizuje specjalne zamówienie. Wykonały już 7 ton różańców, które wkrótce trafią do stolicy Hiszpanii.

Za przedsięwzięcie odpowiedzialne jest międzynarodowe stowarzyszenie Family Rosary – Apostolstwo Różańca Świętego w Rodzinie, założone przez Sługę Bożego o. Patricka Peytona CSC.

Rekolekcje radiowe

Począwszy od pierwszej niedzieli Wielkiego Postu (13 marca) ojcowie Jezuiti wraz ze Wspólnotą Życia Chrześcijańskiego, a także świeckimi współpracownikami oraz z gdańskim Radiem Plus zapraszają wszystkich chętnych do udziału w tzw. Rekolekcjach Radiowych.

Rekolekcje będą trwać przez miesiąc i są skierowane do osób dorosłych pragnących odkryć na nowo bądź pogłębić swoją relację z Bogiem. Prowadzone są według metody Św. Ignacego z Loyoli, założyciela Jezuitów.

Uwspółcześniona dla potrzeb radiowych metoda rekolekcji polega na wysłuchaniu w każdą niedzielę w Radiu Plus Gdańsk 20-minutowej konferencji oraz na odprawieniu – od poniedziałku do piątku – osobistej, półgodzinnej medytacji w oparciu o wprowadzenie.

Ta inicjatywa została przygotowana z myślą o ludziach zapracowanych, zaangażowanych w swoje zajęcia i obowiązki, którzy mimo braku czasu odczuwają głód relacji z Bogiem i chcą je pogłębić. To forma rekolekcji przeznaczona dla tych, którzy pragną odkryć głębszą jakość swojej posługi w świecie i pragną zaprosić do niej Boga w sposób jeszcze bardziej świadomy. To także okazja do praktycznej nauki modlitwy w szkole św. Ignacego Loyoli. Rekolekcje radiowe pośród życia są okazją do nauki szukania i znajdowania Boga we wszystkich rzeczach.

Przygotowała Anna Biesiekiarska

Święci naszych czasów

PODSTAWY TEOLOGII MAŁŻEŃSTWA W PRZEMÓWIENIACH JANA PAWŁA II

Etyczna i antropologiczna treść przykazania „nie cudzołóż”

Przypomnijmy słowa z *Kazania na Górze*, do których nawiązujemy w bieżącym ciągu naszych środowych rozważań: „*Słyszeliście – mówi Chrystus – że powiedziano: Nie cudzołóż. A Ja powiadam wam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się z nią cudzołóstwa dopuścił w swoim sercu*” (Mt 5,27-28).

Ów człowiek, do którego Jezus tutaj się odwołuje, jest to człowiek „historyczny” – taki, jakiego „początek”, czyli zarazem „prehistorię teologiczną”, śledziliśmy w dawniejszych analizach. Jest to – bezpośrednio biorąc – ten, który słucha własnymi uszami *Kazania na Górze*, wraz z nim jednak każdy inny człowiek usytuowany wobec tego momentu historii na wielkim obszarze przeszłości i na równie rozległym obszarze przyszłości. Do takiej „przyszłości”, w stosunku do *Kazania na Górze*, należy również nasza teraźniejszość, współczesność; jest tym człowiekiem poniekąd „każdy”. Zarówno człowiek przeszłości, jak i człowiek przyszłości może być tym, który zna przykazanie „*nie cudzołóż*” jako „treść Prawa” (Rz 2,22-23), ale może być także tym, o którym w Liście do Rzymian czytamy, iż treść ta „*wypisana jest w (jego) sercu*” (Rz 2,15). W świetle przeprowadzonych tu uprzednio rozważań jest to ten człowiek, który ze swego „początku” wyniósł określone poczucie sensu ciała, zrodzone naprzód „przed progiem” swych historycznych doświadczeń w samej tajemnicy stworzenia, skoro wyłonił się z niej „*jako mężczyzna i kobieta*” (Rdz 1,27). Jest to ten człowiek historyczny, który u „początku” swych ziemskich dziejów znalazł się „wewnątrz” poznania dobra i zła, łamiąc pierwotne Przymierze ze swym Stwórcą. Jest to ten człowiek – mężczyzna, który *poznał* (kobietę) *swój żonę* i wielokrotnie *poznawał*, a ona *poczynęła i rodziła* (por. Rdz 4,1-2) zgodnie z postanowieniem Stwórcy, sięgającym jeszcze stanu pierwotnej niewinności (por. Rdz 1,28 oraz 2,24).

Do tego właśnie człowieka zwraca się Chrystus w *Kazaniu na Górze*, w szczególności w słowach Mt 5,27-28. Zwraca się do człowieka określonego momentu historii, a równocześnie do wszystkich ludzi objętych tą samą historią człowieka. Zwraca się – jak stwierdziliśmy już – do człowieka „wewnętrznego”. Słowa Chrystusa mają wyraźną zawartość antropologiczną, doty-

kają poniekąd tych znaczeń odwiecznych, poprzez które buduje się „adekwatna” antropologia. Przez swoją etyczną treść słowa te zarazem budują taką antropologię, domagają się niejako, aby człowiek wszedł w swój pełny obraz. Człowiek, który jest „ciałem”, który jako mężczyzna odnosi się poprzez swoje ciało i płeć do kobiety (na to bowiem wskazuje również zwrot „*nie cudzołóż*”), winien w świetle tych słów Chrystusa odnaleźć się w swoim wnętrzu, w swoim „sercu”. „Serce” jest tym wymiarem człowieczeństwa, z którym bezpośrednio łączy się poczucie sensu ludzkiego ciała i ład tego poczucia. Chodzi tutaj zarówno o ów sens, który w dawniejszych analizach nazywaliśmy „oblubieńczym”, jak też o ten, który nazwaliśmy „rodzicielskim”. O jaki zaś chodzi ład?

Cały obecny rozdział naszych rozważań ma stanowić odpowiedź na to właśnie pytanie – odpowiedź sięgająca nie tylko racji etycznych, ale także antropologicznych, pozostają one bowiem w ścisłym, wzajemnym związku. Na razie wypada ustalić wstępnie znaczenie tekstu Mt 5,27-28, znaczenie użytych w nim wyrażań oraz ich wzajemny stosunek. Cudzołóstwo, do którego odnosi się wprost i bezpośrednio przykazanie „*nie cudzołóż*”, oznacza naruszenie tej jedności, przez którą mężczyzna i kobieta tylko jako małżonkowie mogą „*łączyć się tak ściśle, że stają się jednym ciałem*” wedle Rdz 2,24. Cudzołóży mężczyzna, jeśli łączy się w taki sposób z kobietą, która nie jest jego małżonką, żoną. Cudzołóży też kobieta, jeśli łączy się w taki sposób z mężczyzną, który nie jest jej mężem. Należy wnosić, że owo cudzołóstwo w sercu, którego dopuszcza się mężczyzna, gdy „*pożądliwie patrzy na kobietę*”, oznacza ściśle określony akt wewnętrzny. Jest to pożądanie skierowane w tym wypadku przez mężczyznę w stronę kobiety, która nie jest jego żoną, a zmierzające do tego, aby złączyć się z nią tak jak z własną żoną, czyli – używając raz jeszcze słów Rdz 2,24 – „*tak ściśle, że stają się jednym ciałem*”. Pożądanie takie jako akt wewnętrzny wyzwala się poprzez zmysł wzroku, przychodzi wraz z patrzeniem, tak jak w wypadku Dawida i Betsabe (por. 2 Sm 11,2), używając przykładu biblijnego. Związek pożądania ze zmysłem wzroku został szczególnie uwydatniony w słowach Chrystusa.

Słowa te mówią wyraźnie, iż owa kobieta – przedmiot pożądania – jest cudzą żoną lub też: nie jest po prostu żoną tego

mężczyzny, który w ten sposób na nią patrzy. Może być cudzą żoną, może być także nie związana małżeństwem. Tego należy się raczej dorozumiewać, zwłaszcza na podstawie zwrotu, który to, czego dopuszcza się „w swoim sercu” mężczyzna patrzący, określa właśnie jako „cudzołóstwo”. Z tego też należy prawidłowo wnioskować, że takie pożądlive spojrzenie skierowane w stronę własnej żony nie jest cudzołóstwem „w sercu” – po prostu dlatego, że odosobny akt wewnętrzny mężczyzny odnosi się do kobiety, która jest jego żoną, a więc w stosunku do której „cudzołóstwo” nie może zachodzić. Jeśli współżycie małżeńskie jako akt zewnętrzny, w którym oboje „*łączą się z sobą tak ściśle, że stają się jednym ciałem*”, ma pełne pokrycie etyczne w stosunku danego mężczyzny do kobiety, będącej jego żoną, to analogiczne pokrycie ma również akt wewnętrzny w tej samej relacji.

Tym niemniej owo „pożądanie”, na które wskazuje zwrot „pożądlive patrzy”, ma swój własny wymiar biblijny i teologiczny, którego nie możemy tutaj nie odsonić. Jeśli nawet nie odsonia się on wprost i bezpośrednio w tym jednym konkretnym wyrażeniu z Mt 5,27-28, to jednak tkwi bardzo głęboko w całościowym kontekście objawienia ciała. I do tego kontekstu musimy sięgnąć, jeśli to Chrystusowe odwołanie się do „serca”, do człowieka wewnętrznego, ma zabrznieć całą pełnią prawdy. Przytoczona wypowiedź z *Kazania na Górze* (Mt 5,27-28) ma przede wszystkim charakter naprowadzający. Chrystus zwraca się w swych słowach bezpośrednio i wprost tylko do mężczyzny, jako do tego, który *patrzy pożądlive* na kobietę. Nie znaczy to jednak, że słowa te swym sensem etycznym nie dosięgają również kobiety. Chrystus wyraża się w ten sposób, ażeby zilustrować konkretnym przykładem, jak należy rozumieć „wypełnienie prawa” wedle znaczenia, jakie nadał mu Bóg – Prawodawca, a także, jak należy rozumieć owo „obfitowanie sprawiedliwości” w człowieku zachowującym szóste przykazanie *Dekalogu*. Mówiąc w ten sposób, chce, abyśmy nie zatrzymali się na samym przykładzie, ale zrozumieli pełny sens etyczny i antropologiczny tej wypowiedzi. Jeśli posiada ona charakter naprowadzający, to znaczy, że po jej śladach możemy dojść do zrozumienia ogólnie ważnej prawdy o człowieku „historycznym” – ważnej dla teologii ciała. Dalsze etapy rozważań mają nas do zrozumienia tej prawdy przybliżyć.

Cdn.

Ojciec Święty Jan Paweł II,
23 kwietnia 1980 r.

Źródło: „Nauczanie społeczne 1980”, tom III,
Warszawa 1984 r.

komunikaty duszpasterskie

Dziś przypada I niedziela marca. Nabożeństwo adoracyjne zostanie odprawione o godz. 17.00., a po nabożeństwie odbędzie się procesja eucharystyczna wewnątrz świątyni. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji.

Spotkanie dla kandydatów do bierzmowania i ich rodziców odbędzie się dziś, po Mszy św. o godz. 18.00.

W dzwonnicy zakończyła się wystawa prac naszych parafian. Wszystkim, którzy wzięli w niej udział serdecznie dziękujemy. Od dziś można oglądać akwarele Mariana Żywczyka.

W tym tygodniu, w środę 9 marca, rozpoczyna się Okres Wielkiego Postu, czas przygotowania do świąt Zmartwychwstania Pańskiego. Msze św. w Środę Popielcową odprawione będą o godz. 7.00; 9.00; 12.00; 17.00; i 18.00. Na Mszę św. o godz. 17.00 zapraszamy wszystkie dzieci z naszej parafii. Pragniemy przypomnieć, że w Środę Popielcową obowiązuje post ścisły.

Od Środy Popielcowej do 1. Niedzieli Wielkiego Postu trwają **Kwartalne Dni Modlitw o ducha pokuty.**

W myśl wytycznych Konferencji Episkopatu Polski dla kościelnej działalności trzeźwościowej od **Środy Popielcowej rozpoczyna się XXXIV Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu.** Zachęcamy do modlitwy w tej intencji i prosimy o powstrzymanie się od spożywania alkoholu w Okresie Wielkiego Postu.

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej, w naszym kościele odprawiane będzie w każdy piątek Wielkiego Postu w następujących godzinach: o godz. 12.30 – dla dorosłych, o godz. 16.30 – dla dzieci oraz o godz. 18.30 – dla dorosłych, młodzieży, studentów i młodzieży pracującej.



Rzymskokatolicka Parafia p.w. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa;
tel./fax: 22-842-18-01
(tel. czynny od pn. do pt. w godz. pracy kancelarii)
Kancelaria czynna: pn., śr., pt - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr 2 w Warszawie - V O/Warszawa,
ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa
Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

www: parafiawilanow.pl
e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

Wydawca

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca od 20.02.2011 do 20.03.2011

**Aby rodzina zawsze była miejscem miłości,
rozwoju osobistego i przekazywania wiary.**

„Szczęść Boże”

Nabożeństwo Gorzkich Żali

odprawiane będzie w każdą niedzielę Wielkiego Postu o godz. 17.00.

Spotkanie rodziców i dzieci przygotowujących się do I Komunii Świętej odbędzie się 20 marca, po Mszy św. o godz. 11.30.

Rekolekcje wielkopostne dla dzieci ze szkół podstawowych, młodzieży gimnazjalnej i licealnej przeprowadzone będą w dniach 11 – 13 kwietnia br.

Rekolekcje parafialne rozpoczną się 10 kwietnia, w V Niedzielę Wielkiego Postu.

W bieżącym roku pragniemy rozpocząć remont kopuły naszego kościoła, dlatego poza innym formami wsparcia prac remontowych zachęcamy, aby 1% naszego podatku przeznaczyć na ten cel, przekazując go na rzecz fundacji parafialnej. W rocznym zeznaniu podatkowym PIT, w rubryce „Inne informacje” – wpisujemy, że 1 % podatku przekazujemy na Fundację Ecclesia Villanovensisa ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa. Na stoliku przy wejściu do kościoła zostały wyłożone ulotki informacyjne. Więcej informacji na temat Fundacji i jej działalności możemy znaleźć na stronie internetowej www.fundacja-wilanow.pl.

W ramach pomocy charytatywnej chcemy umożliwić osobom z naszej parafii odpisywanie 1% na naszą parafialną fundację. Prosimy osoby umiejące rozliczać formularze PIT, o zgłaszanie się do kancelarii parafialnej.

W ramach wypoczynku letniego pragniemy zorganizować w dniach 30 czerwca – 11 lipca br. „**Spiływ kajakowy**” dla młodzieży szlakiem Bł. Jana Pawła II. Wszystkie osoby chętne prosimy o zgłaszanie się do ks. Mikołaja. Liczba miejsc jest ograniczona.

W bieżącym miesiącu mamy jeszcze wolne intencje Mszy św.

wspomóż renowację
kościola
św. Anny w Wilanowie

1%

dla

FUNDACJI
ECCLESIA
VILLANOVENSIS

KRS 0000331641

ogłoszenia

Rodzina z Wilanowa poszukuje uczciwej niani z doświadczeniem do opieki nad 5-miesięcznym synkiem na dłuższą współpracę (ok. 3 lat). Prosimy o kontakt pod numerem tel.: 504 217 208”.



Rodzina poszukuje uczciwej i ciepłej opiekunki do rocznego chłopca na cały etat (Zawady). Tel.: 888 022 066.

